

À thì là con người ai mà không có chuyện vui chuyện buồn. Nhưng có một cô gái rất ngốc rất khờ.

Bấy lâu cô gái ấy đã quen với vẻ điềm đạm, ôn hòa ở anh, cô hồn nhiên nghĩ anh chẳng bao giờ có chuyện gì để buồn bực. Anh muốn mình là chỗ dựa để che chở cho cô, anh nói anh sẽ bảo vệ cô, và không đòi hỏi gì ở cô cả. Anh nuông chiều và dung túng mọi thứ hay dở của cô, anh không bao giờ để lọt những điều buồn bực vào lúc hai người chuyện trò cùng nhau, anh giải thích rằng anh chỉ muốn cô vui vẻ mọi lúc mọi nơi. Anh cho rằng đó là điều hiển nhiên một người đàn ông nên dành cho cô. Anh biến cô gái ấy trở thành một con nhỏ vô tâm. Anh không biết...

Cô gái đã bắt gặp anh xem trang cá nhân của chị ấy rất nhiều lần. Anh luôn quan tâm đến chị ấy, đã có lần cô hồn dỗi hỏi giữa anh và chị ấy là gì, anh vỗ về cô và để cô quên điều đó đi. Như đứa trẻ mau khóc mau cười, cô lại tin rằng trong lòng anh chỉ có một mình cô. Vì cô là trẻ con, nên cô sẽ vì những ngọt ngào của anh mà quên đi tất cả những chuyện khác, để lúc nào cũng tỏ ra thật đáng yêu, thật tươi tắn trước anh. Chỉ có chị ấy biết anh buồn. Chị ấy an ủi, cho anh lời khuyên và để anh dựa vào khi yếu mềm. Chị ấy chẳng cần anh phải tỏ ra mạnh mẽ, cũng chẳng cần anh che chở và bảo vệ. Với chị ấy, anh được là chính mình.

Vì cô gái ấy là trẻ con, nên cô chẳng giúp gì được với những rối bời trong lòng anh. Cô hậm hực ghen tuông và rồi lại phải tìm cách chôn giấu những cảm giác đó đi. Cô biết rằng mình cứ nghĩ vãn vợ thế này thôi nhưng đến ngày mai, mọi thứ sẽ lại trôi tuột qua, anh sẽ lại xuất hiện trước cô với vẻ điềm đạm và ôn tồn. Và cô sẽ lại chẳng thể khước từ những dịu dàng của anh, để bản thân lại nhí nhảnh và hồn nhiên như dáng vẻ mà anh yêu thương.

Lần đầu tiên cô gái ấy muốn mình lớn thật nhanh...

Đôi lúc lớn rồi, lại muốn quay lại là trẻ con, với những vô tư, hồn nhiên, ko nghĩ ngợi gì về thế giới xung quanh mình.

@-Athena- Nhưng con nít thì có nhiều chuyện ko được làm/không thể làm, chị Na ạ... :<

Cuộc sống mix vị nhiều hơn mì trộn vậy mới là cuộc sống =)))

Tui không hiểu lắm lời bạn nói, nhưng cảm ơn vì bạn đã chia sẻ với tui

nhanh cũng vừa vừa thôi chứ đừng cố nhanh quá. tốc độ bình thường là đúng luật, càng nhanh càng dễ sai...

mà đi nhanh vèo vèo thì mình chỉ tập trung nhìn xe cộ trước mắt thôi chứ chẳng ngắm nghĩa gì 2 bên đường được

Lớn nhanh có nhiều cách lắm, không chỉ thân xác mà con tư duy, cảm xúc. Điều gì cũng có thể học được.

Học ăn học gói, học nói lời yêu!

Hãy bắt đầu nghe, hãy bắt đầu quan sát ... nhạt nhẽo từng chi tiết và cảm xúc của anh ta.

Hãy học cách đặt câu hỏi mở để đi sâu vào suy nghĩ, học cách chậm cách dừng để anh ta vẫn thấy thoải mái nhưng đủ ấm áp

Rồi cô gái sẽ lớn rất nhanh và chạm được vào đúng cảm xúc của anh ấy

Goodluck

Ngồi trên tàu siêu tốc thì sao, sẽ càng ngắm nhìn được không gian rộng lớn hơn chứ

Cuộc sống luôn xô bồ

Nếu

Nếu em đc chiều chuộng em chỉ là bupbe trong tủ kính, khi em đc chia sẻ gánh nặng em là vk người ta. E có quyền lựa chọn.

Khi lớn rồi lại mong sao được bé lại đây, cô gái ah!

đúng là bao quát, nhưng mọi thứ đều hơi hợt 🤖

cơ mà theo thread kia thì bạn đã đánh dấu được chủ quyền rồi. chúc mừng nhé =))))

Ừa thread nào nhỉ???

Nên để ý cảm xúc của nhau

Có thể tự chọn trở thành cô gái mà mình muốn mà Heo, chỉ là đừng chọn làm 1 cô gái hiểu chuyện đến đau lòng =.=

vấn đề không phải em nhỏ hay em lớn mà là anh ta không coi em là đối tượng có thể chia sẻ được với em . Thế giới này đâu có định nghĩa như thế nào là lớn đâu em . Nếu cả hai tin tưởng thì cũng chia sẻ những nỗi niềm dù vui hay buồn mà . Em hãy học cách khiến anh ta nghĩ em là đối tượng có thể chia sẻ chứ không phải là đối tượng như một cô bé không biết gì hết